

Vraag 1

GELIEFDE OSHO,

HOE IS HET MOGELIJK DAT U ZOVEEL VAN ONS HOUDT? IS HET MOGELIJK DAT U OOK VAN MIJ HOUDT? ALS IK MEZELF TOESTA UW LIEFDE TE VOELLEN, ME DOOR U LAAT LIEFHEBBEN, DAN IS ER ZOVEEL PIJN EN ZOVEEL DANKBAARHEID DAT IK HET NIET KAN ZEGGEN. DANK U, OSHO. PLOTSELING BESEF IK DAT DEZE ANGST, VAN GEEN DEEL ERVAN UITMAKEN, NIET ERBIJ TE HOREN, NIET IN UW FAMILIE TE ZIJN, ER MIJN HELE LEVEN IS GEWEEST. IS HET MOGELIJK DAT IK ER AL BIJ HOOR?

Sambodhi Amrita, Ik heb je niet lief, ik ben liefde. Men heeft lief als men zelf geen liefde is. Dan is liefde enkel een voorbijgaand moment; het komt en gaat.

De dag dat je jezelf verwerkelijkt, wordt je hele wezen liefde. Het is niet langer gerelateerd, niet langer bestemd voor iemand in het bijzonder; het stroomt simpelweg over in alle richtingen en alle dimensies. En het is niet vanuit mij zelf, dat ik het doe. Liefde kan niet gedaan worden. En de liefde die gedaan wordt is onecht; het is enkel een voorwendsel.

Je vraagt me: "Hoe is het mogelijk dat U zoveel van ons houdt?" Ik ben gewoon hulpeloos, ik kan niet anders. Het is gewoon mijn hartslag, mijn liefde is mijn leven; het sluit niemand uit. Het is zo allesomvattend dat ze het hele universum kan omvatten... ook jou.

Je zegt: "Als ik mezelf toesta uw liefde te voelen, me door u laat liefhebben, dan is er zoveel pijn en zoveel dankbaarheid dat ik het niet kan zeggen."

Misschien ben je je niet bewust van de vele aspecten van liefde. Een ervan is dat als er te veel liefde op je neerkomt, de intensiteit ervan net zo overkomt als pijn. Je moet vast wel gehoord hebben, dat het wel eens voorkomt dat iemand gewoon uit pure vreugde sterft aan een hartaanval.

De vreugde was te groot en zijn hart was te klein.

Ik zal je een verhaal vertellen: een heel arme man had er een gewoonte van gemaakt om iedere maand een lot van de loterij te kopen. Hij had dit al bijna twintig jaar gedaan.

In het begin vroegen de familieleden en vrienden hem nog: "Waarom verspil je toch je geld? Je verdient slechts een roepie met zoveel zwaar werk, dat je bloed doet zweten. Je verspilt elke maand een roepie, en je hebt nog nooit iets in de loterij gewonnen." Maar langzaam hielden ze op hem te adviseren; het was bijna routine geworden. In het begin dacht hij nog dat hij op een dag de loterij zou winnen, maar zoetjesaan vergat hij dat ook. Net als een robot ging hij de eerste van de maand op pad om een lot te kopen.

En op een dag gebeurde het, het lot viel op zijn naam en hij won 2,5 miljoen roepies. Hij was niet thuis. Zijn vrouw werd erg bang toen ze het bericht ontving dat haar man de loterij gewonnen had. Ze was een Christen – ze rende naar de kerk. Ze was bang: "Dit is te veel. Hij heeft zelfs nog geen vijftientig roepies tegelijk gezien... 2,5 miljoen! Hij zal zeker van te veel geluk doodvallen. Dus moet ik tot God bidden en ook moet ik de priester vragen om op een of andere manier zijn leven te redden. Armoede is niet in staat geweest om hem te doden, maar deze rijkdom zal hem onmiddellijk doden."

De priester zei: "Maak je geen zorgen. Ik kom met je mee en zal je man als hij thuiskomt heel langzaam vertellen, 'je hebt honderdduizend roepies gewonnen.' Als ik zie dat hij dit geabsorbeerd heeft, dan zal ik vertellen, 'feitelijk heb je twee honderdduizend roepies gewonnen.' En als ik zie dat hij dat in zich opgenomen heeft, dan zal ik zeggen, 'je hebt eigenlijk driehonderdduizend roepies gewonnen.' Langzaam zal ik de hele waarheid onthullen over de vijftientig keer honderdduizend roepies."

De vrouw zei: “Als u zijn leven kan redden, zal ik honderdduizend roepies aan de kerk schenken.” En de priester zei: “Honderdduizend roepies?” En hij zakte in elkaar op de grond, dood! Hij had nooit kunnen hopen dat iemand hem honderdduizend roepies zou geven. Alles waar je niet op voorbereid bent -- het kan geluk zijn, het kan vreugde zijn -- zal in het begin zo intens zijn dat het zeker op pijn zal lijken. Je bent zo goed op de hoogte wat pijn betreft -- je kent het; dat is de meest vertrouwde ervaring.

Wanneer er zonder te vragen liefde naar je toekomt, en de liefde komt van een bron die je nooit verwacht had, nooit aan gedacht, nooit op gehoopt had, waarvan je nooit het idee had dat je het verdiende of dat je het waard was.... Als het een relatie betreft, is het iets erg oppervlakkigs. Maar wanneer je iemand tegenkomt die liefde is, stroomt de hele oceaan over in je hart. Het voelt alsof je zult barsten, sterven. Het is onmetelijk pijnlijk. Maar tegelijkertijd kun je het verschil voelen. Het is heel dicht bij pijn, maar het is geen pijn.

Je wezen begrijpt dingen die je mind niet verstaat.

Ervaringen komen waarvan je mind zal zeggen dat ze pijnlijk zijn, maar je wezen zal dat niet aannemen, omdat het geen pijn is, het is te veel gelukzaligheid. Het probleem is dat je niet gewend bent aan zoveel liefde, zoveel vreugde; vandaar dat je aan de ene kant pijn voelt, dat is de interpretatie van je mind, en aan de andere kant voel je dankbaarheid – dat is de interpretatie van je wezen. Altijd als er een conflict is tussen je mind en je wezen, vertrouw dan je wezen, omdat het wezen enorm groot is en ervaringen kan begrijpen waartoe de mind niet in staat is. De mind is iets kleins; je wezen is even onmetelijk als het hele universum. Als je blijft luisteren naar je wezen en geen aandacht schenkt aan de mind, zul je langzaamaan zien dat de pijn verdwenen is. De pijn is de intensiteit van vreugde, het is te veel vreugde, en je zult er plaats voor moeten maken.

Vandaar mijn aandringen dat als je doorgaat met meditatie – en meditatie en liefde samen tot je komen – er helemaal geen pijn zal zijn. Meditatie maakt je bewustzijn wijder, breidt het uit, maakt het net zo groot als de lucht. Het kan oneindige liefde bevatten, oneindige vreugde.

Jouw meditatie, Amrita, is nog niet groot genoeg. Maar ik ben hulpeloos. Ik kan je geen liefde geven in beetjes die geschikt zijn voor jouw capaciteit. Ik kan je enkel mijn onverdeelde heilheid geven. Je moet erop voorbereid zijn. Je pijn toont aan hoe onvoorbereid je bent, maar je dankbaarheid toont dat je in staat bent om je voor te bereiden. Alleen wat meer meditatie, enkel een beetje meer stilte, net een beetje meer sereniteit en je zult in staat zijn te dansen van vreugde. Hoe intenser de vreugde, des te groter zal de dans zijn.

Je hebt ook een erg betekenisvolle vraag naar voren gebracht: “Plotseling besef ik dat deze angst, van geen deel ervan uit te maken, niet erbij te horen, niet in uw familie te zijn, er mijn hele leven is geweest. Is het mogelijk dat ik er al bij hoor?”

Ten eerste dit, ik heb geen familie. Ik heb mensen waar ik van houd, die van mij houden, maar er is geen band van enige familiebetrekking. Niemand hoort bij me, evenmin behoor ik bij iemand. Iedereen hier heeft zijn eigen individualiteit, absoluut zuiver, zonder enige vorm van gevangenschap in de naam van liefde, in de naam van religie, in de naam van natie, in de naam van ras – mooie namen, maar zij verbergen lelijke gevangenissen.

Het is goed dat je heel je leven bang geweest bent, ‘geen deel ervan uit te maken, niet erbij te horen, het niet in uw familie te zijn,’ Ik heb geen familie. En je moet onthouden dat je helemaal tot geen enkele familie behoort.

Mijn visie van een werkelijke mensheid is die van complete personen – die wel betrekkingen hebben met elkaar maar niet vastgebonden zijn in een verbintenis; die elkaar liefhebben maar niet bezitterig zijn ten opzichte van elkaar; die al hun vreugde en al hun zegeningen met elkaar delen, maar nooit zelfs in hun dromen denken aan domineren, eraan denken om de ander tot slaaf te maken... een wereld die niet uit families bestaat, niet uit naties, niet uit rassen, maar enkel uit individuen.

Alleen een wereld waar de familie uit verdwenen is en naties uitgestorven zijn en rassen niet langer bestaan kan schoonheid hebben, en kan onmetelijke mogelijkheden hebben voor menselijke groei. Anders zijn al jullie relaties destructief, omdat ze allen bezitterig zijn – je liefde wordt gevolgd door je jaloezie; je liefde zit vol achterdocht, wantrouwen. Iedereen probeert de ander onder zijn controle te houden. Het is een erg vreemde situatie waarin iedereen een gevangen zit en iedereen ook de gevangenisbewaarder is. Je bent de bewaarder, je bent de gevangenis, je bent de gevangene, en je probeert alle drie de functies tegelijkertijd te runnen. Je leven is ongetwijfeld een puinhoop geworden!

Amrita, tenminste hier hoeft je niet bang te zijn. Dit is niet Italië, en het is niet de Mafia. Mafia betekent gewoon ‘de familie.’ Hier is iedereen een individu – geliefd, gerespecteerd, geaccepteerd zoals hij is. Niemand verwacht dat je anders zou moeten zijn; geen idealen worden je aangereikt om te imiteren, er wordt je geen discipline gegeven zodat je een robot wordt, een mechanische persoonlijkheid, die daden en woorden herhaalt maar die nooit werkelijk meent ....

Je zegt tegen mensen: “Ik houd van je.” Maar je hebt er nooit echt over nagedacht ... meen je het oprecht? Je woorden zijn zo onecht geworden, je daden zijn zo onecht geworden, je gezichten zijn maskers geworden. Je hebt je originaliteit helemaal verloren.

Wat ik hier probeer is je te helpen je oorspronkelijk gezicht te ontdekken. En dat is het grootste gebeuren dat een menselijk wezen kan overkomen, het kennen van zijn oorspronkelijk gezicht, omdat dat het gezicht van God is.

Vraag 2

GELIEFDE OSHO,

ER IS EEN WOORD DAT MIJ VAAK DIEP HEEFT GEROERD. DOOR HET ENKEL ZO NU EN DAN TE HERINNEREN VOELT HET ALSOF HET WONDEN KAN HELEN, EN HET BRENGT STILTE EN TEVREDENHEID. DIT WOORD IS ‘*SUCHNESS*’, ‘ZODANIGHEID.’ ZOUDT U HIEROVER WILLEN SPREKEN?

Sadhan, het is absoluut een van de meest betekenisvolle woorden van de hele taal. Het begon met Gautam Boeddha. De taal die Gautam Boeddha gebruikte was Pali. Het is doodgegaan; het is nu niet langer een levende taal. Maar een paar woorden waren zo belangrijk dat zij levend gebleven zijn in andere talen.

Het Pali woord voor ‘*suchness*’ ... want dit is slechts een vertaling van het woord; in het Engels is er niemand geweest die dit woord gebruikt heeft of de smaak van dat woord ervaren heeft. Het Pali woord is *tathata*. En vanwege het woord *tathata* is een van de namen van Gautam Boeddha *tathagata*. Hij was de eerste die dat woord gebruikte en het zoveel betekenis en diepte gaf.

Het Engelse woord *suchness* vertaalt perfect het Pali woord *tathata*. Als je de betekenis ervan begrijpt, alleen al het begrijpen van het woord zal je zeker grote heling brengen, grote stilte, grote vrede. Maar probeer het van Gautam Boeddha te verstaan, omdat hij de oorspronkelijke bron is van die absolute betekenis.

Als iemand bij Gautam Boeddha kwam en zei: “Ik ben blind” ... als dezelfde man naar Jezus Christus was gegaan, zou hij misschien een wonder gedaan hebben en de blinde man zijn ogen teruggegeven hebben. Maar ik zeg je dat Gautam Boeddha grotere wonderen deed. Zij zijn zo groot dat je meestal volledig hun betekenis hebt gemist. Als er iemand naar hem toekwam en zei: “Ik ben blind aan beide ogen” ... dan zou Boeddha zeggen: “Ik ben niet blind en heb de hele wereld gezien, maar de echte vreugde en vrede heb ik gevonden met mijn ogen gesloten. Accepteer je blindheid als een zegening. Ik moet mijn ogen sluiten, jouw ogen zijn al gesloten. En zelfs als mensen die ogen hebben hun ogen sluiten, gaan de beelden die zij met open ogen gezien hebben door met hen te verstoren. Jij bent gelukkig, je blindheid is een

vermomde zegening. Accepteer het als een geschenk van het bestaan. Dit is de wijze waarop het bestaan je wilt hebben. Dit is de betekenis van *tathata* -- dat het helemaal oké is dat je blind bent; je mist niets, je moet alleen leren hoe je blindheid te gebruiken voor je spirituele groei.

Mensen die ogen hebben moeten leren hoe ze hun ogen moeten gebruiken; jij moet leren hoe je je blindheid moet gebruiken. En ik zeg je dat jij in een betere positie bent. Ontspan en wees het bestaan dankbaar dat het je niet al die afleiding heeft gegeven die mogelijk zijn als je ogen hebt. Jij bent al zonder enige afleiding, zonder allerlei beelden. Je inzicht is reeds kalm en rustig.”

Omdat dit Boeddha's houding ten opzichte van alles was, werd juist *tathata* zijn grondslag van religie. Toen Boeddha's leer in het Engels werd vertaald, waren zij niet in staat voor vele dingen de juiste woorden te vinden. Maar het is een grote toevalligheid dat *suchness* dezelfde connotatie heeft als *tathata*.

Je bent blind – het is nu eenmaal zo. Accepteer het in zijn totale zodanig zijn. Probeer er niet ongelukkig om te zijn, want miljoenen mensen hebben ogen, maar wat hebben zij met hun ogen gedaan?

Ik zou je graag een verhaal over Jezus vertellen wat niet door de Christenen werd bewaard, omdat het een erg vreemd verhaal is. Toen zij het Nieuwe Testament aan het samenstellen waren, driehonderd jaar na de kruisiging van Jezus, lieten zij vele dingen weg om de eenvoudige reden, dat het ten eerste zo moeilijk was ze uit te leggen en ten tweede om tegenstrijdigheden te vermijden. Dit is een van de verhalen die weggelaten zijn, maar het is door de Soefies bewaard gebleven.

Het verhaal is ... Jezus gaat een stad binnen en ziet een jongeman achter een prostituee aangaan. Zijn ogen zijn vol lust, zijn hele nabijheid stinkt naar hartstocht. Jezus houdt de man tegen en zegt: “Ben je ervan bewust wat je aan het doen bent?”

De jongeman wordt plotseling kwaad en zegt: “Ik was blind. Jij was het die mijn ogen genezen heeft; anders had ik nooit beseft dat er prostituees waren. Jij bent er verantwoordelijk voor. Door mij ogen te geven heb je me zoveel moeilijkheden gebracht. Toen ik blind was, was iedereen sympathiek naar mij toe. Toen ik blind was, had ik geen verantwoordelijkheden.

De mensen waren erg liefdevol en erg aardig – zij voorzagen me van voedsel, kleding en onderdak. Door me ogen te geven heb je al hun vriendelijkheid weggenomen, al hun sympathie, al hun liefde. Nu moet ik de hele dag werken om mijn brood te verdienen. En wat denk je, als ik een mooie vrouw zie en mijn hartstocht opkomt? – wat moet ik dan doen?”

Jezus had nooit gedacht dat een blinde zo kwaad kon zijn omdat zijn ogen genezen waren.

Jezus was erg bedroefd. Hij verliet de jonge man daar hij geen antwoord voor hem had, en toen hij verder de stad in ging zag hij een andere man die volslagen dronken in de goot lag.

Jezus schudde de man wakker en vroeg hem: “Heb je het leven gekregen om het op zo'n lelijke manier te verspillen?” De man deed zijn ogen open en zei: “Juist – jij bent de man die me levend gemaakt heeft; ik was gestorven. En nu zijn er zoveel problemen en zoveel angsten dat ik zelfs niet kan slapen zonder te drinken. Waarom heb je me weer levend gemaakt? Ik was dood! En wie gaf je het recht? Ik had het niet aan je gevraagd.

Jezus was werkelijk geschokt. Hij dacht dat hij de mensen een dienst had bewezen, en nu bleek juist het tegendeel het geval. Hij ging niet verder de stad in; hij voelde zich zo ellendig. Hij ging de stad uit om te mediteren en tot God te bidden, ‘geef me helderheid – wat moet ik doen?’ Toen hij buiten de stad kwam zag hij een man die probeerde zelfmoord te plegen door zich aan een boom op te hangen. Op de een of andere manier belette hij hem.

De man zei: “Ben je daar weer. Waarom zit je voortdurend achter me aan? Ik heb al eens eerder zelfmoord gepleegd – je bent een vreemde kerel. Ik ben het leven moe. Ik wil niet meer leven, maar jij hebt me gered. Het zou beter zijn als je anderen ging redden. Ik wens geen

redding, laat me gewoon sterven. En onthoud dat ik niet opnieuw tot leven gebracht wens te worden. Je hebt dat al eens gedaan, maar nu kan ik je zelf tegenhouden.

Het hele verhaal is uit het Nieuwe Testament weggelaten, omdat het verhaal grote problemen zou hebben gegeven voor de Christelijke theologen. Hun hele religie hangt af van de wonderen van Jezus; zij blijven maar steeds de wonderen van Jezus prijzen, en dit verhaal lijkt juist al die wonderen tegen te spreken.

Gautam Boeddha's benadering was, dat wat er ook gebeurt, sta het toe te gebeuren, en accepteer het met je hele hart. Dit is hoe het bestaan wenst dat het is. Blijf in deze houding van 'zodanigheid' ... zodanig is het verlangen van het geheel, en ik ben een deel van het geheel; ik kan niet tegen de wens van het geheel ingaan.

Zeker als je het begrijpt zal het je een enorm inzicht geven en een grote hulp zijn bij je meditatie. Het zal je helpen om geen weerstand aan het bestaan te bieden, niet tegen de stroom in te vechten, maar gewoon met de stroom mee te gaan. Sta de rivier toe je naar de oceaan te brengen.

Sadhan, je hebt het juist als je zegt: "Er is een woord dat mij vaak diep heeft geroerd. Door het enkel zo nu en dan te herinneren voelt het alsof het wonden kan helen, en het brengt stilte en tevredenheid. Dit woord is 'ZODANIGHEID'". Probeer het gewoon in momenten van beroering, in momenten van pijn, in momenten van beproeving. In de donkerste nachten van je leven, probeer gewoon, 'zo is de wil van het bestaan en ik ben daar een deel van. Ik zal me erbij neerleggen. Als dit de wens is van het geheel, dan zij het zo.'

Soefies hebben het verhaal bewaard omdat Soefies een vergelijkbare houding als Gautam Boeddha hebben. Als je naar Soefi mystici luistert zul je over een ding verbaasd zijn. In elke zin gebruikt hij bepaalde woorden, en die zijn: "Als God het wil." Als je hem vraagt: "Kan ik morgen langskomen?" – gewoon een simpele vraag – zal hij zeggen: "Je kunt komen als God het wil. Het is niet aan mij. Wat er morgen gaat gebeuren kan ik niet voorspellen. Wat mij betreft, ik ben er klaar voor, je kan komen. Maar onthoudt, noch ik kan over morgen beslissen, noch kan jij over morgen beslissen. We kunnen enkel hopen."

Ze gebruiken 'als God het wil' zo vaak dat ik, steeds als ik Soefi mystici zag, tegen hen zei: "Dit is te veel. Elke zin begint met 'als God het wil' of eindigt met 'als God het wil,' of in het midden ervan 'als God het wil.' Word je er niet moe van?"

De man zei: "Als God het wil, soms vermoeit het me, soms vermoeit het me niet, maar het hangt allemaal van God af. Niets is in mijn handen."

Gautam Boeddha heeft geen God; zijn benadering is subtieler. Als iemand hem beledigt en zijn discipelen boos worden, zegt hij tegen hen: "Je begrijpt het niet, zo is het nu eenmaal. Die man kon niet anders. Als jij opgevoed was in dezelfde omstandigheden, zou je mij ook in dezelfde situatie hebben beledigd. En ik kan duidelijk zien dat hij geen enkele kwade bedoeling had. Alles wat hij kon doen, heeft hij gedaan. En alles wat ik kan doen, dat doe ik. Hij kan me beledigen; dit is zoals zijn gegevenheid is. Ik kan nog steeds liefde en compassie voor hem voelen; dit is mijn gegevenheid..."

De suggestie die Sadhan doet is zo geweldig, het kan jullie allen behulpzaam zijn.

Onthoudt enkel – niet als een woord maar als een gevoel – wat je is gegeven. Dan zal er geen wrok zijn, geen klacht, geen verlangen dat dingen anders zouden moeten zijn dan ze zijn. Er ontstaat een enorme acceptatie. Deze acceptatie is ware en authentieke religiositeit.